

פרק כה

[פרשת בהר] א וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בְּהַר סִינַי
לֵאמֹר: ב דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כִּי
תָבֹאוּ אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר אָנִי נֹתֵן לָכֶם וּשְׁבַתְהָ
הָאָרֶץ שִׁבְתָּ לַיהוָה: ג שֵׁשׁ שָׁנִים תִּזְרַע שָׂדֶךָ וּשְׁשׁ
שָׁנִים תִּזְמַר כְּרֶמֶךָ וְאָסַפְתָּ אֶת־תְּבוּאָתָהּ:
ד וּבַשָּׁנָה הַשְּׁבִיעִת שִׁבַת שְׁבַת שְׁבַתוֹן יְהִי לָאָרֶץ
שִׁבַת לַיהוָה שָׂדֶךָ לֹא תִזְרַע וְכֶרֶמְךָ לֹא תִזְמַר:
ה אֵת סְפִיחַ קִצְיֹרְךָ לֹא תִקְצֹר וְאֶת־עֵנְבֵי נְזִירְךָ
לֹא תִבְצֹר שְׁנַת שְׁבַתוֹן יְהִי לָאָרֶץ: ו וְהֵיטֵתָה
שִׁבַת הָאָרֶץ לָכֶם לֶאֱכֹלָה לָךְ וּלְעַבְדְּךָ וּלְאִמְתֶּךָ
וּלְשִׁכְיֹרְךָ וּלְתוֹשֵׁבְךָ הַגֵּרִים עִמָּךְ: ז וּלְבַהֲמֹתֶיךָ
וּלְחַיָּה אֲשֶׁר בְּאֶרְצְךָ תִּהְיֶה כָּל־תְּבוּאָתָהּ לֶאֱכֹל:
ס ח וְסִפַּרְתָּ לָךְ שִׁבְעַת שָׁנִים שְׁבַע שָׁנִים
שְׁבַע פְּעָמִים וְהָיוּ לָךְ יָמֵי שִׁבְעַת שְׁבַתוֹת הַשָּׁנִים
תְּשַׁע וְאַרְבָּעִים שָׁנָה: ט וְהֶעֱבַרְתָּ שׁוֹפָר תְּרוּעָה
בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּעָשׂוֹר לַחֹדֶשׁ בְּיוֹם הַכַּפָּרִים
תַּעֲבִירוּ שׁוֹפָר בְּכָל־אֶרְצְכֶם: י וְקִדְשְׁתֶּם אֵת
שְׁנַת הַחֲמִשִּׁים שָׁנָה וּקְרַאתֶם דְּרוֹר בְּאֶרֶץ
לְכָל־יֹשְׁבֵיהָ יוֹבֵל הוּא תִּהְיֶה לָכֶם וּשְׁבַתְתֶּם אִישׁ
אֶל־אַחֲזָתוֹ וְאִישׁ אֶל־מִשְׁפַּחְתּוֹ תִּשְׁבוּ: יא יוֹבֵל

הוא שנת החמשים שנה תהיה לכם לא תזרעו
ולא תקצרו את ספיחיה ולא תבצרו את נזריה:
יב כי יובל הוא קדש תהיה לכם מן השדה
תאכלו את תבואתה: יג בשנת היובל הזאת
תשבו איש אל אחוזתו: [שני] יד וכי תמכרו
ממכר לעמיתך או קנה מינד עמיתך אל תונו
איש את אחיו: טו במספר שנים אחר היובל
תקנה מאת עמיתך במספר שני תבואת
ימכר לך: טז לפי | רב השנים תרבה מקנתו
ולפי מעט השנים תמעט מקנתו כי מספר
תבואת הוא מכר לך: יז ולא תונו איש
את עמיתו ויראת מאלהיך כי אני יהוה
אלהיכם: יח ועשיתם את חקתי ואת משפטי
תשמרו ועשיתם אתם וישבתם על הארץ
לבטח: